

SpiNeT

Postbus 48, 6590 AA Gennep
secretariaat-cssp@missie-geest.nl
www.missie-geest.nl
IBAN NL72RABO0116166444
BIC RABONL2U

SPIRITIJS NEDERLANDS TIJDSCHRIFT

Jaargang 74 no. 7

Juli 2019

Nieuws uit de gemeenten:

Het Missionair Team Eindhoven

Het Missionair Team Eindhoven werd opgericht in 1983 met een duidelijke opdracht: “een bijdrage leveren aan het missionair denken in Nederland, proberen aansluiting te vinden bij andere (ook niet-kerkelijke) groepen die eveneens deze weg gaan en bij de vragen van jonge mensen, hun kansen te bieden om hun idealen op het spoor te komen”. Als Missionair Team hebben we altijd rekening gehouden met deze opdracht, en deze opdracht bepaalt onze missionaire activiteiten in Eindhoven. De werkzaamheden van het Missionair Team zijn geconcentreerd rond 2 aandachtspunten: pastoraal werk en missionaire taken. Dit artikel bestaat uit drie delen: onze spiritijnse gemeenschap, ons werk in de parochie, en onze missionaire taken.

Communiteit

Het gemeenschapsleven is een fundament van ons spiritijns leven. Het is een onmisbare steun en kracht voor ons allen. We doen onze pastorale en missionaire taken vanuit onze gemeenschap. Momenteel maken vijf mensen deel uit van de gemeenschap van Eindhoven: Alexis, Clement, John, Marcel en Siebren. Clement heeft zijn taalstudie net afgerond en hij is nu bezig met het praktiseren van de taal die hij geleerd heeft op school. Hij heeft een taalmaatje gevonden en binnenkort gaan ze beginnen met conversatieoefeningen. Een taal leren vraagt veel inspanning en uithoudingsvermogen. Hij heeft zich al ingeschreven bij het ‘Open Huis’ en gaat één keer per week daar zijn diensten aanbieden. Hij probeert te wennen

aan het ritme van de gemeenschap en van de stad Eindhoven. Hij gaat mee naar de vieringen en heeft het naar zijn zin. Hij is al begonnen met assisteren bij de Broeders van Liefde (Eikenburg) en bij de Zusters van Liefde hier in Eindhoven. Hij voelt zich tot nu toe thuis in Eindhoven.

John is de overste van de gemeenschap en werkt full time in de parochie Sint Joris. Hij doet vrijwilligerswerk in het 'Open Huis' in de Catherinakerk en is pastor van de Internationale Engelse Gemeenschap in Eindhoven. Hij doet zijn best om de nieuwe medebroeders zich thuis te laten voelen in Eindhoven. Alexis werkt full time in de Parochie St Petrus Stoel in Eindhoven. Marcel is door de week in Gennep en hij komt naar Eindhoven voor de weekendvieringen. Siebren draait mee met de Steunpunt in de Catherinakerk. Ons dagelijks ritme is gebed, H. Mis, gezamenlijke maaltijd en recreatie.

Elke donderdagavond hebben wij onze gemeenschapsvergadering en een werkgesprek. Dit is een goede gelegenheid om na een drukke week bij elkaar te komen voor wat ontspanning. We beginnen met een borreltje, gevolgd door de maaltijd en daarna de vergadering. Alles moet op tafel komen en samen besproken worden. Er is aandacht voor elkaar in de gemeenschap.

Gastvrijheid hebben wij in onze gemeenschap hoog in het vaandel staan. Ons huis staat open voor mensen die willen binnenlopen voor een gesprek, voor de biecht of een bezoek. We krijgen af en toe bezoeken. Dit zijn meestal priesters, spirituelen, klasgenoten en bekenden die een paar dagen bij ons willen logeren. Wij beleven deze gastvrije houding nog steeds als een waardevolle bijdrage aan onze samenleving. Iedere jaar is er een kerstviering in onze gemeenschap. Deze viering is een gelegenheid om buitenlanders zowel als Nederlanders bij elkaar te brengen en samen feest te vieren. Het is altijd gezellig om dit feest bij te wonen. Ze kijken er elk jaar weer naar uit.

Onze pastorale taken

John werkt fulltime samen met drie seculiere priesters in de Sint Joris parochie. De parochie heeft zes kerken en drie priesters, wat betekent dat iedere priester de eerst aanspreekbare persoon is voor twee kerken. Ik ben verantwoordelijk voor de pastorale zorg rond de Sint Trudokerk in Strijp en de Sint Lambertuskerk in Gestel, allemaal in Eindhoven. Onze taak in de parochie is klassiek pastoraal werk: Eucharistieviering, doopsels, uitvaarten, ziekenbezoek,

voorbereiding voor Eerste Communie, vormsel en huwelijk, huisbezoek, spreekuur en gesprek met parochianen. We zijn al gewend aan de Nederlandse vergadercultuur.

Activiteiten binnen de Engelse gemeenschap

De “internationale gemeenschap” in Eindhoven is een boeiende en levende gemeenschap. Het gaat hier meestal om studenten, jonge gezinnen en expats, die werken bij bedrijven in Eindhoven. De vieringen op zondag met de buitenlandse gemeenschap worden steeds drukker bezocht (ongeveer 300 mensen). Onze viering en gezangen hebben een kleurrijk tintje. Wij hebben een uitgebreide activiteitenlijst binnen de Engelse gemeenschap, bijvoorbeeld picknick (in de zomer), Paas-lunch, Pinksteren, Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid, in de meimaand en oktobermaand rozenkransgebed met H. Mis, lunch voor thuis- en daklozen, kinderfeest, jongerenactiviteiten, kinderwoorddienst en kinderretraite, kerst-lunch, alsook het inzamelen van gebruikte kleding en schoenen voor thuis- en daklozen. Onze activiteiten lopen dwars door alle leeftijden heen.

Twee keer per jaar organiseert “de Internationale Gemeenschap” een maaltijd voor de minder bevoorrechte mensen of de thuis- en daklozen in Eindhoven. Het is nooit gemakkelijk om een juiste naam te vinden voor deze groep inwoners van Eindhoven. Ongeveer 25 mensen maken gebruik van deze heerlijke maaltijd. Dit wordt erg gewaardeerd door de mensen: “Wanneer is de volgende lunch?” vragen ze altijd.

Een paar keer per jaar is er een gezamenlijke viering met de Nederlands sprekende parochianen en de internationale gemeenschap, bijvoorbeeld in de Kerstnacht, op Aswoensdag, Goede Vrijdag, tijdens de Paaswake en op Hemelvaart. De bedoeling is om de buitenlanders zich thuis te laten voelen in onze parochie. Het hoogtepunt van onze gezamenlijke vieringen is altijd op Pinksteren. We vieren dan onze eenheid in verscheidenheid. De mis is altijd kleurrijk. Er wordt in verschillende talen gezongen en de voorbeden worden in verschillende talen gebeden. Na de viering is er een gezellig samenzijn met koffie, gratis eten met keuze uit diverse internationale gerechten.

Alexis is per 1 december 2018 werkzaam in de Sint Petrus Stoel Parochie in Eindhoven. Zijn werk bestaat meestal uit weekendvieringen in de kerken in de St Petrus parochie. Hij is de eerste priester uit Afrika die werkzaam is in de St Petrus parochie. Hij heeft dit jaar geen aparte of specifieke taken gekregen, maar draait mee met de andere priesters in de parochie. Zijn werk is ook klassiek pastoraal werk. Hij heeft net de Alpha cursus afgerond met een collega priester en dat gaf hem de gelegenheid om Nederlanders uit andere kerken te ontmoeten. Hij krijgt af en toe de vraag van sommige parochianen: “Pater Alexis, wanneer ga je een Afrikaanse Mis voor ons vieren?” “Wat is een Afrikaanse Mis?” vraagt Alexis. Een levendige Mis met een Afrikaans tintje, zeggen ze. Het antwoord van Alexis is altijd: “Er is geen Afrikaanse Mis, maar ik ga proberen op mijn eigen manier een nieuw élan te geven aan de vieringen in de Nederlandse kerk. Hij is tevreden met zijn werk in de St Petrus.

Onze Missionaire taken

Het Missionair Team is ook werkzaam bij het “Open Huis” en bij de “Stichting Materiele Hulpvragen”. Stichtingen die als logo de Barmhartige Samaritaan dragen.

Het is van alle tijden dat mensen door omstandigheden soms ernstig in de problemen kunnen komen. Werkeloos worden, de eindjes niet meer aan elkaar geknoopt krijgen of vanwege de situatie hun gezin kwijt raken na een scheiding of dakloos worden en dus gaan zwerven. Vaak zochten deze mensen hulp bij de pastorieën. Vragen

om wat eten of wat reisgeld etc. In Eindhoven heeft men destijds het initiatief genomen om te komen tot een centrale plek (St Catharinakerk) waar mensen terecht kunnen, wanneer ze hulp nodig hebben.

Het lijkt wel alsof deze groep nog steeds groeit. Voedselbanken hebben het druk en er komen hier en daar steeds meer initiatieven om deze mensen en hun kinderen vooruit te helpen. In de Catharinakerk vind je het 'open huis' waar vier keer in de week eten en drinken wordt gegeven aan mensen die het nodig hebben. En min of meer gekoppeld aan het open huis is er de Stichting Materiele Hulpvragen (SMH). Ze houden op dezelfde dagen spreekuur voor de mensen die hulp zoeken. Een en ander wordt allemaal gedaan en verzorgd door vrijwilligers. Men weet het open huis en het SMH doorgaans heel goed te vinden. Ze geven elkaar de tip en vaak worden ze doorverwezen door gemeente en maatschappelijk werk. Het is door de jaren heen gegroeid tot iets wat niet meer weg te denken is.

Het geld van het SMH komt voor een deel van de parochies en caritas-instellingen in Eindhoven en voor een deel van het noodfonds van de gemeente. Wanneer mensen financieel geholpen worden is het altijd tijdelijk en noodhulp. Het zal nooit structurele hulp worden of een verkapte uitkering. Financiële hulp is niet de enige vorm van hulp, verwijzen naar andere instanties is ook belangrijk. Vaak willen ze wel graag geholpen worden, maar weten de weg niet.

Misschien dat enkele voorbeelden het wat concreter kunnen maken. Door omstandigheden is het soms noodzakelijk voor mensen om een bijstandsuitkering aan te vragen. Je hebt misschien even vastgezet, je uitkering is gestopt, je hebt geen inkomen meer en je zult de uitkering dus opnieuw moeten aanvragen. Dat duurt zeven tot acht weken. Die tijd proberen wij met leefgeld te overbruggen. We gaan natuurlijk eerst middels bankafschriften wel na hoe hun financiële situatie is. Of mevrouw is met haar twee kinderen in de steek gelaten en meneer heeft alles meegenomen. Ze heeft nu dus geen inkomen en vraagt hulp, of iemand heeft eindelijk een kamer gevonden, maar heeft niets om er in te zetten: geen bed geen stoel etc. In samenwerking met kringloopwinkels kunnen we hen dan ook helpen.

Als Missionair Team vinden wij het belangrijk om intensief mee te werken met deze groepen. Tenslotte hoort het bij missionair pastoraat, d.w.z. er zijn voor hen die het zwaar en moeilijk hebben en op wie door heel veel mensen maar al te vaak neergekeken wordt.

Nieuws uit Eindhoven

Bisschop Michael Apochi van het bisdom Otukpo in Nigeria komt op bezoek van 2 t/m 10 juli. Hij logeert bij het missionair team. Tijdens zijn verblijf gaat hij ook een paar dagen naar Duitsland. Hij viert de Internationale H. Mis op 7-07-2019 in St Lambertuskerk in Eindhoven. Binnenkort worden de keuken, het dak en de slaapkamers in het gebouw van het Missionair Team gerenoveerd. Er staat ons dus nog een rumoerige en stoffige tijd te wachten.

John Onoja

Een “klimaattafel”, een droom, een initiatief?

Op 12 december 2015 werd in Parijs een klimaatakkoord aangenomen met de steun van 195 landen. Er was overeenstemming bereikt over een gezamenlijke inspanning om gedurende een aantal jaren de opwarming van de aarde onder de 2 graden Celsius te houden, vooral door de uitstoot te verminderen van schadelijke stoffen in de atmosfeer. Vanaf een stijging van 3 graden dreigt immers een klimaatverandering die catastrofale vormen aan kan nemen en die onomkeerbaar zou zijn. We zijn nu vier jaar verder maar een groot aantal landen heeft dat

verdrag nog steeds niet geratificeerd, ook niet in Europa, en de VS zijn er onder Trump helemaal uitgestapt.

In datzelfde jaar verscheen ook de Encycliek "Laudato Si" van Paus Franciscus, over "de zorg voor ons gemeenschappelijk huis" die wereldwijd grote indruk maakte. Daarin presenteerde hij een visie en tegelijk een actieprogramma, niet alleen voor de christenen maar "voor alle mensen van goede wil". Gerard Moorman, secretaris van de KNR schreef daarover: "Je hebt een gemeenschap nodig om zo'n alomvattend project te realiseren". Het gaat ook niet over een aspect van een gezamenlijke ethiek, nee: "we raken met Laudato Si tot in het hart van de Kerk", aldus Moorman. Maar zoals meer profetische initiatieven, zo riskeert ook dit op de lange duur aan impact te verliezen. In de voorbereiding van ons algemeen kapittel van 2020 wordt de encycliek slechts terloops genoemd onder het kopje "Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping".

In Nederland besloot de regering op 14 november 2018 in te zetten op een vermindering van CO2 uitstoot van 49% ten opzichte van 1990. Dat was het resultaat van een breed overleg aan vijf z.g. "klimaattafels" over de volgende beleidsterreinen: Energie, Mobiliteit, Industrie, Landbouw en veeteelt, en de bouw. Rond die tafels ontmoetten elkaar wetenschappers, ondernemers, mensen uit de bouw en uit de energiesector, maatschappelijke organisaties en vakbonden. Helaas hebben de FNV en enkele milieuorganisaties zich teruggetrokken omdat ze vonden dat men niet ver genoeg ging. Momenteel is

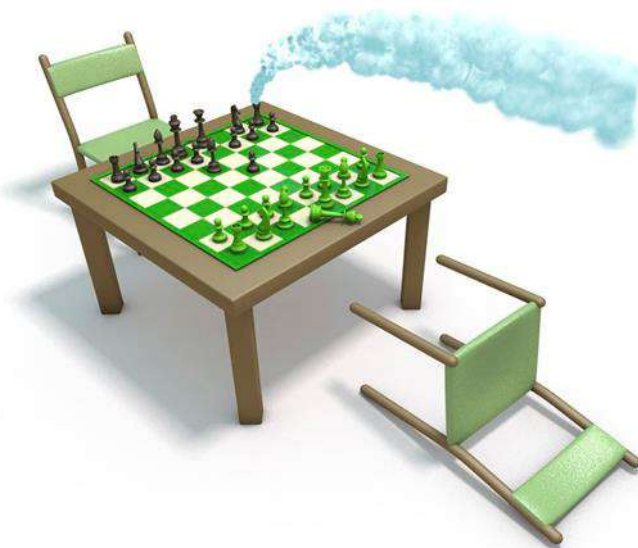
weer veel te doen over de kosten van een dergelijk programma en wie dat allemaal moet betalen. Dus de rek is er weer beetje uit.

Maar vandaar dat idee van een "klimaattafel" om gezamenlijk aandacht te geven aan die zo belangrijke problematiek en te zien wat onze bijdrage als spiritijnen kan zijn om met name aan de concrete oproep en uitdagingen van Laudato Si gehoor te geven. Laudato Si is een profetische oproep aan heel de kerk. Paus Franciscus heeft in een eerdere oproep aan ons religieuzen de nadruk gelegd op het feit dat wij een profetische taak hebben te vervullen. Wat hebben wij als religieuzen met die profetische oproep van Laudato Si gedaan? "In eigen huis" worden we geconfronteerd met grote ecologische drama's: in Amazonië en in grote delen van Afrika. Begin oktober vindt in Rome een bisschoppensynode plaats over Amazonië. Amazonië is de regio in Zuid Amerika die het midden- en benedenbekken van de Amazone omvat, en waar het grootste tropisch woud zich bevindt, "de longen van de wereld". De Amazonerivier is 6525 km lang en stroomt van Peru naar de Atlantische Oceaan in Brazilië. Het gebied beslaat 4 ½ miljoen km², in delen van Venezuela, Colombia, Peru, Bolivia, Guyana, Suriname en een groot deel van Noord Brazilië. Met name daar is de Congregatie al heel lang aanwezig geweest, en met name de Nederlandse Provincie in het bisdom Tefe. De provincie had daar van oudsher een speciale band mee. Vanwege de aanwezigheid van goud, uranium, ijzererts en diamant is een groot deel van het woud gekapt om plaats te maken voor mijnbouw, landingsplaatsen en wegen. Ook vindt ontbossing plaats voor de productie van soja en andere producten op industriële schaal, voor de export. 1/5^e van het regenwoud is al verdwenen. Met de Indianen, de oorspronkelijke bewoners, is geen rekening gehouden. Er is veel onrecht en geweld. Onze confraters hebben zich daar met de plaatselijke bevolking ingezet in hun strijd voor gerechtigheid en erkenning. De bisschoppenconferenties van die landen bereiden samen die synode voor en daarin zal – in verband met de pastorale situatie – ook een bijzondere aandacht gegeven worden aan de ecologische situatie in het Amazonegebied en de

economische en sociale gevolgen daarvan. Er zullen veel pastoraal vernieuwende ideeën en voorstellen aan de orde komen. In een gezaghebbend commentaar werd gezegd “dat deze synode wel eens een keerpunt zou kunnen betekenen voor de toekomst van de Kerk”.

Het algemeen kapittel van 2020 heeft als een van haar prioriteiten ook “Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping”. Maar nauwelijks met enige specificatie. De grote ecologische problemen in Amazonië en in Afrika met hun erbarmelijke sociale en economische gevolgen, zullen die een prominente plaats innemen in de beraadslagingen? En de connecties daarvan met onze streken en economieën? In hoeverre speelt dat een prominente rol in onze missie in Europa en in de US? En in onze talrijke instellingen van middelbaar en hoger onderwijs? In de vorming van onze kandidaten en de levensstijl van onze gemeenschappen?

Het idee van een “klimaattafel” is dan dat wij als Nederlandse Provincie die zulke sterke banden heeft met Amazonië en Afrika deze grote onderwerpen en zorgen aankaarten en ons daarin verdiepen – met als bijzondere bron Laudato Si, en daarin vooral de hoofdstukken 3, 4 en 5. Daarin komen aan de orde de menselijke oorzaak van de ecologische crisis, en de gevolgen van het moderne antropocentrisme. Een integrale ecologie in het dagelijks leven en wat dat concreet betekent (o.a. een “ecologische bekering”). En tenslotte een aantal oriëntatie- en actiepunten. Het idee is een studiegroep op te zetten die we “klimaattafel” kunnen noemen.

Deelname daaraan vanuit onze “missionaire parochies” en onze studenten zal belangrijk zijn, maar ook van onze grote gemeenschap in Genep die al lang intensief betrokken is bij de voorbereiding van het kapittel. Ook de medestanders zouden we daarbij willen betrekken. Ook denken we aan een link met andere provincies waar we veel contacten mee hebben. Waarom niet de USA, met name Don Nesti die ons

enkele maanden geleden bezocht en zich erg geïnteresseerd toonde in deze problematiek en goede ideeën had met name ook wat betreft de universiteit en het seminarie waar hij docent is.

Zo kan er een netwerk ontstaan van reflectie en engagement in onze zoektocht naar de concrete pastorale samenwerking ook in onze provincie, die was beloofd in het laatste provinciaal kapittel maar die nog nauwelijks van de grond is gekomen. Een “droom” om dat “nieuwe begin van onze provincie, samen met de medebroeders uit Afrika” een meer concrete invulling te geven. Wie wil er mee doen?

F. Timmermans en Paul Cuypers.

Adreswijzigingen

09. Secretaresse
Mw. M. Wooning

2. Clement Amoako
W. de Bruynstraat 18
5622 KJ Eindhoven

Bijeenkomst van de jonge Spiritijnen in Europa Bydgoszcz – Polen 13 – 17 mei 2019

In mei van dit jaar zijn we samengekomen in Bydgoszcz om bepaalde dingen te bespreken. We waren tien jonge medebroeders uit verschillende Afrikaanse landen benoemd voor een boeiende en uitdagende missie in Europa. Zoals bekend is, het doel van deze bijeenkomst is om goed zicht te krijgen op de missie in de provincies van Europa en deze resoluut tot de onze te maken. De rijkdom van de pastorale ervaringen en de in-puts van het algemeen bestuur door Alain Mayama, maakte deze samenkomst tot een verrijkend moment. We hadden twee dagen de tijd om onze eigen ervaringen en uitdagingen met elkaar te delen. Iedereen was vrij om hieraan mee te doen en antwoord te geven op bepaalde vragen die opgekomen waren. Het was een heel interessante ervaring. Over het algemeen ging alles goed. We kregen een warm onthaal in het provinciaal vlak bij het vliegveld. Gedurende heel ons verblijf werden wij door onze Poolse medebroeders in de watten gelegd. Er was ook een moment waarop zij hun diverse missieactiviteiten toonden. Een paar mensen zijn bezig met diverse facetten van onze Spiritijnse missie: missie onder de immigranten en de armen, de gemarginaliseerden, enzovoort.

Er was een speciaal moment om kennis te nemen van de missiebetrokkenheid van de Poolse provincie. Het was een presentatie van de jonge groep PARADISO. Onze medebroeders uit Polen richtten zich hiermee special op de jeugd. We hadden ook een gedetailleerde presentatie en samenvatting over de kerk in Polen door Pat. Krzysztof. Dat ging over de oorlogsjaren in Polen en de invloed van deze periode op het geloof.

Deze jaarlijkse bijeenkomst van de jonge medebroeders biedt ook de gelegenheid om de motivatie te onderzoeken en de inspiratie te vinden in het 'charisma' van onze Congregatie. Dat geeft de jonge medebroeders kracht en moed voor de toekomst. De aanwezigheid van het algemeen bestuur (Alain Mayama) informeert ons omtrent de opvattingen en plannen van de congregatie, vooral in Europa. Alain Mayama en Kenneth Okoli brachten een rijke ervaring met zich mee.

Op een bijzondere dag, gingen we samen naar Malbork, een beroemd Kasteel in de geschiedenis van Polen, dat dateert uit de dertiende eeuw. Dat was de enige gelegenheid om een uitstapje te maken.

Elke dag hadden we 's morgens de H. Mis met lauden en 's avonds gezamenlijk avondgebed. Rondom 21 uur gingen we naar de huiskamer voor een glaasje gedurende de recreatie. We

namen de maaltijden samen met de Europese medebroeders. Alles was gezellig. De provinciaal, p. Marek Myslinski, deed zijn best om ons er een thuisgevoel te geven. Iedereen in de provincie was ervan op de hoogte dat er een buitenlandse groep op bezoek was en iedereen wilde ons verwelkomen. Soms was het een beetje moeilijk om met elkaar te communiceren want dat ging alleen in het Frans of in het Pools. Maar het was mogelijk om een paar woorden Pools te leren en af en toe speelde James Flynn voor tolk.

De spiritijnen in Polen hebben een grote kapel die open is voor het publiek. Veel mensen komen daar voor de eucharistieviering. Op deze manier hebben ze een sterke en nauwe band met de samenleving. Ze hebben ook vrijwilligers die altijd beschikbaar zijn voor de missionarissen.

Evaluatie

Er kwam een klacht dat sommige provincies hun kandidaat niet naar deze bijeenkomst laten komen. Maar wat opvallend is, is het feit dat door de deelname de provincie een extra ervaring rijker wordt. Uit de verslagen van de deelnemers blijkt dat er zich een grote verandering voltrekt binnen verschillende provincies en er lijkt sprake te zijn van een positieve verandering. De toekomst van de missie in Europa ligt in handen van de jonge generatie.

Kortom, onze bijeenkomst was heel vruchtbaar. We waren heel blij om de uitdagingen en ervaringen met elkaar te delen. Misschien kunnen we ook over een jongerenproject voor Nederland dromen. Waarom niet? Misschien kan datgene wat we daar beleefd hebben ons inspireren om nieuwe initiatieven te nemen. Daarvoor moet ook de provincie open staan.

Cândido Luhuma- Nederland/ Angola

Archivarissenbijeenkomst in Dublin van 11 tot 15 juni 2019

Met twaalf archivarissen waren we in Dublin (in Kimmage Manor) bij elkaar om onze ervaringen met het archiefwerk van de provincies uit Europa uit te wisselen. Deze keer vooral om te horen hoe overal de audiovisuele middelen veilig en goed gedigitaliseerd worden. Na de ontvangst door de Provinciaal gingen we o.l.v. Brian O'Toole, de archivaris van Ierland, aan de slag.

Er waren verslagen gemaakt door elke provincie over de afgelopen 2 jaar. Wij zouden met z'n tweeën gegaan zijn, maar Marian Leideritz moest thuis blijven, omdat haar man te ziek was. De Ierse provincie gaf als eerste een uitvoerig verslag van hun activiteiten en vooral van de vorming van een team dat samen de archieven bewerkt en digitaliseert. Ze willen dit werk zo uitvoeren dat de archieven levend worden en nuttig voor de provincie. Zelf had ik een kort overzicht gemaakt en gepresenteerd in het Engels. Van onze provincie is het bijzondere dat we met vele religieuzen samen onze archieven bewaren in Sint Agatha bij de Kruisheren.

Er waren enkele gasten uitgenodigd die in het bijzonder het digitaliseren van al het beeldmateriaal presenteerden. Er werd vooral op gewezen hoe je de archieven goed moet digitaliseren en veilig kunt bewaren in de cloud. Voor kenners: teksten in pdf. en beeldmateriaal in TIF of JPG. Er werd vooral op gewezen dat het beeldmateriaal van goede kwaliteit moet zijn. Veel camera's (ook van mobieltjes) gebruiken al JPG. Geluid kan beter in WAV worden bewaard. Toch moeten alle gegevens eerst goed gefilterd worden en moet je je afvragen wat er wel en wat er niet toegevoegd kan worden. Over het bewaren van e-mails moet je weten dat een cloud een bepaalde limiet heeft. Dit werd goed besproken en uitgelegd. Ons werd aanbevolen vooral Microsoft Office 365 en One Drive te gebruiken met de opmerking dat beeldmateriaal wel veel ruimte inneemt. Zo kregen we meer adviezen mee over een goede beveiliging en dat we horen te weten dat Google alles kan scannen, ook via gmail en het gebruikt voor eigen voordeel en nut. We kregen voorbeelden hoe beeldmateriaal en teksten op een veilige manier te gebruiken, b.v. via Adobe-professionnel.

Er was ook tijd om te kijken hoe anderen hun archieven bewaren. We waren een middag naar het archief van de Ierse Militairen in Dublin en uiteraard ook in het archief van de Ierse Provincie in Kimmage Manor zelf. Na een korte sessie over het kerkelijk recht en archieven die vertrouwelijk zijn of geheim moeten blijven en extra beveiligd moeten worden, sloten we de bijeenkomst af met een bezoek aan de Epic tentoonstelling over de emigratie van het Ierse volk en hun tradities en beroemdheden. En uiteraard nodigden ze ons uit voor een etentje in een Iers restaurant vlak bij Kimmage Manor op de laatste avond.

We werden er goed ontvangen door onze Ierse collega's en we hebben velen ontmoet die we goed hebben gekend in Brazilië, Kameroen of elders. We hebben heel even de zon gezien in het begin maar meestal was er wel wat regen of mist, dus echt Iers weer.

Kees Bruin

Afscheid van Hanna Fanoembi na 40 jaar trouwe dienst

Op 9 juni 1979 kwam een jonge verpleegster van 20 jaar zich aanmelden bij de Keet aan de Spoorstraat. Eerder was dit huis ons noviciaat, waarin wij allemaal een volledig jaar hebben doorgebracht. Maar toen er geen kandidaten meer waren voor het noviciaat werd dit huis een verzorgingshuis voor onze teruggekeerde missionarissen om te genieten van een rustige oude dag. Daar was verplegend personeel voor nodig en zo kwam jij, Hanna, op 9 juni 1979, nu

veertig jaar geleden bij ons in dienst. En al die veertig jaar was je voor ons een verpleegster, een heel goede, ja een buitengewoon goede met een glimlach en een bemoedigend woord voor ieder. En met veel geduld.

De meeste paters en broeders die Hanna zo liefdevol verzorgd heeft zijn al overleden en dat zijn er honderden. Zelf heb ik Hanna gedurende zeven jaar mogen meemaken en mogen zien met hoeveel liefde en geduld zij onze paters en broeders verzorgde. Dat was niet altijd even gemakkelijk. Wij zijn vrijgezellen, met een vaak typische manier van reageren en we laten ons niet gauw helpen

door een ander. We willen het zoveel mogelijk zelf doen. Maar Hanna, een wijze vrouw en een goede verpleegster, wist er wel raad mee.

Hanna, je hebt het ontzaglijk goed gedaan en wij allemaal zijn je heel erg dankbaar. Je gaat het nu een beetje rustiger-aan doen en wij hopen van harte dat het ook een heel mooie tijd mag zijn van rust en genieten in goede gezondheid, van alle mooie dingen van het leven. Je weet dat we jou heel dankbaar zijn voor al de goede zorgen voor ons. Weet, dat je hier altijd welkom bent. Maar ga nu maar eerst lekker uitrusten.

Johan Berndsen

Jarigen in juli en augustus

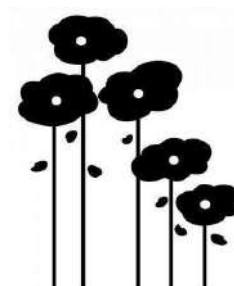
Juli

2 Marleen Jansen
3 Piet Delisse
Berndsen
5 Jef Litjens

7 Clemens van Kuijk
14 Charles Ajogi

21 Albert de Jong

21 Jan Topper
25 Johan

Augustus

2 Harrie Tullemans
5 Zr. William Pijnappels
5 Patrick Bekkers

11 Annelies Rooyackers
12 Harrie van Otterdijk
14 Jacques Verhees
14 Gerrit van de Heuvel

14 Cyril Inam
20 Zeger-Jan Kock
26 Louis Verhaag

Jubilarissendag 21 juni 2019

Pieter Pubben, Frans Timmermans, Piet Rutten, Pieter Vaars, Callistus Offor, Walter Damen

Huib van Beek, Pieter Pubben, Frans Timmermans, Piet Rutten

Zeven jubilarissen mogen vandaag in jullie midden getuigen van wat God en de mensen in hun leven hebben betekend. Zelden in grote dingen, waarschijnlijk.

Maar vooral hoe ze in de kleine dingen Gods aanwezigheid mochten ervaren, en zich gedragen wisten door een gemeenschap. Zeven broeders uit jullie midden. 70 jaar priester: onze nestor Huib van Beek. 65 jaar priester: Walter Damen, die op 90 jarige leeftijd nog een gevaarlijke maar levensreddende operatie heeft ondergaan. Drie van hetzelfde wijdingsjaar, 60 jaar geleden: Pieter Pubben, Piet Rutten en ik, en Pieter Vaars die in diezelfde maand van datzelfde jaar werd geprofest. En tenslotte: Callistus Offor, een prille jubilaris van 10 wijdingsjaren. Hij kwam met 17 Afrikaanse medebroeders onze spiritijnse missie in Nederland versterken en helpen vernieuwen.

Het oude en het nieuwe samen. In een gemeenschap die een lang verleden met zich meedraagt, ook in de bejaarde feestelingen van vandaag. Maar wel steeds nog met het oog op morgen.

Vertrouwend dat dit “morgen” in Gods hand zal liggen, welke vorm het ook aan zal nemen. Dat mogen we vandaag samen vieren in grote dankbaarheid

Homilie

Ik kreeg een prachtige felicitatie voor heel onze groep van Ben Rutten in Tiel. Hij voegde daarbij een tekst van Karl Rahner uit 1970: “De priester van morgen zal de mens met het doorboorde hart zijn; doorboord door de goddeloosheid van het bestaan; doorboord door de dwaasheid van de liefde; doorboord door de ervaring van de eigen armzaligheid en diepe twijfels; gelovend dat alleen door zo’n hart de kracht van de roeping wordt overgedragen”. Wij, senior – jubilarissen, hebben dat in ons eigen leven ervaren, elk op zijn eigen manier. Voor de jongste jubilaris zal het niet anders zijn. Maar wat soms moeilijk te dragen is bevestigd ook de standvastigheid en helpt om te volharden, zoals Paulus het al schreef aan zijn jonge gemeenschappen. Het doorboorde hart kan ook een gelukkig hart zijn, omdat het zich geborgen weet in Gods zorgzame liefde en in de familieband van een gemeenschap. Toen broeder Leo eens aan Franciscus vroeg waarin toch dat geheimzinnige “honderdvoud” bestond dat beloofd was aan hen die om Christus’ wil alles hadden verlaten, was zijn antwoord: “God heeft mij broeders gegeven”. En we kunnen daaraan toevoegen: “en zoveel gemeenschappen van broeders en zusters die we al die jaren mochten dienen”.

Als iemand met pensioen gaat, wordt er een periode in zijn leven afgesloten. Er wordt in lovende woorden op teruggekeken, soms met een lintje van de koning. En dat is het dan. Een slotakkoord. Misschien een oorkonde aan de muur. Als wij een jubileum vieren is dat toch anders. Er is nooit een slotakkoord, behalve helemaal aan het einde. Hoe oud je ook wordt, er is toch steeds weer een nieuw begin. Nooit kunnen we zeggen: “Missie volbracht”.

De evangelielezing van vandaag toont ons zo’n eindpunt dat tegelijk een beginpunt is. Dit verhaal van de Emmaüsgangers lijkt wel geschreven voor oude mensen. Aanvankelijk wordt er alleen maar teruggekeken. En dan dat gebed: “blijf bij ons want het wordt avond en de dag loopt ten einde”. Op de avond van je leven heb je behoefte aan steun en aan iets om voor te leven, in die tijd die je nog gegeven is. Twee mensen met een doorboord hart, om met Rahner te spreken. Ongelofelijke dingen hebben ze met Jezus mogen beleven – hun leven ingezet op een grote belofte – daar alles voor prijsgegeven. En nu hebben ze Jeruzalem achter zich gelaten waar aan hun droom abrupt een einde is gekomen. Jezus is dood. Er doen wel wat wilde verhalen over hem de ronde, maar met dat al is het nu al de derde dag. “En onze hoop leek zo onverwoestbaar”. Als oude mensen die niets meer hebben om voor te leven.

Een onbekende voegt zich bijna ongemerkt bij hen, een vreemdeling, toch zo vertrouwd. Hij lijkt bewogen door hun verdriet. En ze storten hun hart bij hem uit. Zijn antwoord was niet heel zachtzinnig: “Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip”? Mensen die ten einde raad zijn moeten soms wat hardhandig worden wakker geschud. En hij opende hun de ogen over dingen die ze over het hoofd hadden gezien en geeft hun een nieuw perspectief. “Brandde ons hart niet in ons”, zullen ze later tegen elkaar zeggen, “toen hij onderweg met ons sprak en ons de schriften verklaarde”? Is de Heer ons ook niet soms in mensen tegemoet gekomen die ons weer houvast hebben gegeven? En op hun uitnodiging bleef hij bij hen en ze zetten zich samen aan tafel. Het moet hen vertrouwd zijn voorgekomen. Ook toen hij van gast tot gastheer werd en het brood met hen brak. En ze herkenden hem in dat vertrouwde gebaar. Dat hij plotseling uit hun ogen verdween lijkt hen niet te hebben

geschokt. Ze hadden zijn aanwezigheid in hun leven opnieuw, maar nu op een andere wijze, ontdekt. Dat was een nieuw begin. In hen was een licht gaan schijnen dat hen de duisternis van de vallende nacht niet deed vrezen: ze keerden onmiddellijk naar Jeruzalem terug. Jeruzalem dat ze pas enkele uren geleden hadden verlaten. Want daar waar ze het einde dachten te beleven, daar bleek toch de toekomst te liggen. Ze voegen zich weer bij de anderen en mogen samen met hen opnieuw de aanwezigheid van de Heer in hun midden ervaren. Zo diep is die ervaring dat ze het nauwelijks durven te geloven. Weer legt hij hun de betekenis van de Schriften uit. Hij is het werkelijk, de wonden in zijn handen en voeten en in zijn zijde zijn het onweerlegbaar teken. Hij belooft hun dat de belofte van de Vader aan hen voltrokken zal worden en dat ze met kracht uit de hemel zullen worden bekleed. En dan zendt hij hen uit, de angst en de twijfel zijn weggenomen.

Is dat ook niet steeds weer iets dat ons overkomt als we een jubileum vieren? Wat we aan levenservaring hebben opgeslagen lijkt een eindpunt te zijn, maar het is toch weer een nieuw begin. We zullen daarin niet meer de protagonisten zijn, maar we blijven opgenomen in dat gemeenschappelijk avontuur dat onze gemeenschap is en moeten dat met de anderen samen blijven dragen. Steeds weer op weg, al weten we vaak niet waarheen. Maar samen speurend naar de horizon, in een groot verlangen om trouw te zijn aan een roeping die verder gaat. Daarin blijven de armen en de kansarmen steeds de mensen die in ons leven centraal moeten staan. Hun pijn is de pijn van de wonden in het lichaam van de verrezen Jezus. In een huis als dit, waar goed voor ons wordt gezorgd, waar het ons aan niets ontbreekt, zien we die mensen eigenlijk nooit, behalve diegenen onder ons die er echt op uit zijn. Hoe kunnen die arme en verlaten mensen weer diegenen worden die voor ons, net zoals vroeger, zo belangrijk en wezenlijk zijn? In onze vergaderingen in voorbereiding op het algemeen kapittel is die vraag meerdere malen uitdrukkelijk gesteld, maar er is nooit een duidelijk antwoord op gekomen. Ik denk dat we dat samen weer eens moeten oppakken en er serieus werk van maken. Het is toch altijd het centrum van ons actieve leven geweest? Er zijn er onder ons die hun vroegere missie ook met hun zakgeld blijven ondersteunen. Er zijn er die regelmatig giften overmaken als ondersteuning in crisissituatie. Gisteren was het wereld vluchtelingendag. 68 miljoen wereldwijd, en ze blijven maar toenemen. Velen hebben daar misschien bewust bij stil gestaan. Velen blijven het nieuws van crisissituaties in de landen waar ze hebben gewerkt aandachtig volgen, onderhouden contacten. En vergeten we niet de kracht van het gebed, waar zij ons om vragen. Dat proces van bewustwording, dat kunnen we blijvend onderhouden. Vandaag hoorden we in de eerste lezing Jacobus daarover spreken – op een heel concrete en begrijpelijke manier. Als er iets is dat te maken heeft met onze toekomst, ook als bejaarde jubilarissen, dan is het dit. Samen met dat andere speerpunt uit *Laudato Si*: de gedeelde zorg voor ons gemeenschappelijk huis; het klimaat, de zorg voor de aarde en de slachtoffers van het geweld dat de aarde wordt aangedaan. Nog genoeg om over na te denken en om plannen over te maken. Onze missie gaat door. God zij dank daarvoor.

Frans Timmermans

Overleden

6 juni In Heeswijk-Dinther overleed in de leeftijd van 95 jaar zuster Jose (Anna) van der Bruggen. Zij werd op ons Kloosterkerkhof in Gemert begraven.

Coutumier voor de v a c a n t i e onzer missionarissen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

Dierbare Medebroeder,

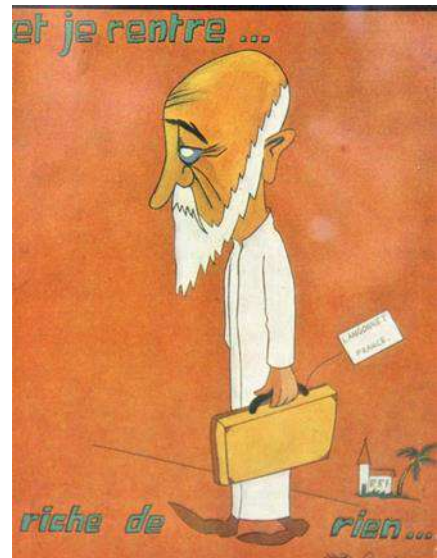
Na jaren van moeitevollen missiearbeid in ons midden terug-gekeerd is uw wensch en ook onze wensch, dat uw vakantie nuttig en aangenaam moge zyn in den waren zin des woords. Als wy u herinneren aan de voorschriften onzer Constituties en van het Coutumier Général en u bovendien ook de volgende wenken en regelingen van het Coutumier onzer Provincie doen geworden, geschiedt dit met de oprechte bedoeling het onze er toe by te dragen om die vakantie werkelyk nuttig en aangenaam te doen zyn. Het is immers zoo wel voor u als voor ons zeer onprettig als we u telken male op nieuw moeten herinneren aan sommige voorschriften Wanneer u ook uwer zyds net loyale religieuze bereidwilligheid de voorschriften na komt, zal niets achter wege gelaten worden om u een echt goede vakantie te verzekeren. We vertrouwen dat u in dezen geest de u toe gezonden Coutumier moogt aanvaarden en naleven.

-0-0-0-0-0-0-0-0-

1. De missionarissen, die op vakantie in de provincie terug keeren, moeten dit tevoren aan P, Provinciaal mededeelen. Het is wenschelyk, dat zy ook door hun Apostolische Vicaris of Prefekt of door de Religieuze Overste der missie hun terugkeer laten mededeelen. Het is voor ons en nog meer voor hun eigen familie een zeer onprettige omstandigheid, als we in onze relaties en correspondenties met hun moeten melden, dat ons van die terugkeer niets bekend is.

2, Van de bevoegde Overheid der missie moeten zy geschreven verlof medebrengen om den uitzet, die tijdens de vakantie noodig is, te koopen of door de provinciale procuur te laten aanvullen.

3 , Een geschreven verlof van de bevoegde Overheid der missie moet eveneens worden overlegd voor het ondergaan van medicale behandeling, als deze mocht noodig zyn. In geen geval moeten zij op eigen gelegenheid zich door doktoren laten behandelen, maar dienaangaande eerst met P. Provinciaal overleggen.

4. Om ten behoeve der missie uitgaven te doen, om voor den aankoop van bepaalde zaken gelden te besteden, moeten de missionarissen een geschreven verlot hebben van de bevoegde Overheid hunner missie en dit verlot toonen aan P. Provinciaal, Sommige missionarissen zijn aangaande hun gelofte van armoede zeer ruim van geweten en meenen onkosten te mogen maken en nuttige zaken te mogen aanschaffen enkel om het feit dat ze Overste of directeur ener missiestatie zijn. Anderen beschikken eigenmachtig over voor de missie ontvangen gelden, door deze te sturen zonder er toe verlot te vragen, aan bepaalde medebroeders in de missie. We wijzen de missionarissen op hun gelofte van armoede en herinneren hen er aan dat het goede evenzeer tot stand kan komen, als zij door het noodige schriftelijk verlot hun gelofte van armoede veilig stellen.

5 . Zoo moet ook vanwege de bevoegde Overheid een schriftelijke aanduiding aanwezig zijn voor den tijd, waarop de missionaris in de missie wordt terugverwacht en voor de reisgelegenheid, die hij daartoe te benutten heeft. Vaak wekken de missionarissen den indruk, dat ze naar de missie terugkeren wanneer ze zelf de geschikte tijd daartoe gekomen achten en met de bootmaatschappijen die ze zelf verkiezen; maar verzoeken niettemin de provinciale procureur de reis in orde te brengen en te betalen!

6. De missionarissen mogen bij hun terugkeer onmiddellijk naar hun familie doorreizen, maar zullen P. Provinciaal onmiddellijk van hun aankomst verwittigen en hem zoo spoedig mogelijk komen bezoeken.

7. De missionarissen dragen het voor de provincie voorgeschreven costuum: toog en overjas. Voor uitzonderlijke gevallen zou door P. Provinciaal een schriftelijke permissie voor 't dragen van clergypak worden toegestaan

8. Na hun terugkeer en voor hun vertrek mogen de missionarissen omtrent acht weken in hun familie doorbrengen. Gedurende de rest van den tijd moeten zij vertoeven in de communiteit, die hun in overleg door P. Provinciaal is toegewezen. Zonder verlot van P. Provinciaal moeten ze de communiteit niet verlaten.

Bijzonderlijk wijzen we onze missionarissen op den plicht hun verblijf in communiteit te benutten om zich te vernieuwen in het geestelijke leven en voor do studie der moraal en der dogmatische theologie.

Het behoeft hier amper gezegd te worden, dat naarmate de missionarissen zich zelf getrouw betoonen om het verblijf in communiteit na te komen, hun ook des te gaarner de gelegenheid gegeven wordt zoowel om voor hun missies nuttige propagandareizen te ondernemen alsook voor bijzondere omstandigheden in hun familie terug te koeren.

9. Aangaande de propaganda, die de missionarissen voor hun missies willen ondernemen, treden ze eerst in overleg met P. Provinciaal,

opdat daarbij alle moeilijkheden voorkomen worden. Ook voor radioconferenties moeten ze tevoren aan P. Provinciaal verlov vragen.

10. Gedurende het verblijf in de hun toegewezen communititeit moeten de missionarissen de H.Mis lezen voor de intentie van dat huis.

11. Gedurende het verblijf in de communititeit moeten de missionarissen overeenkomstig de regels der armoede hun geld bij P. Econoom in depot geven.

12. Gedurende het verblijf in de hun aangewezen communititeit moeten de missionarissen ook gaarne de andere huizen der provincie gaan bezoeken en er enkele dagen vertoeven. Van die gelegenheid moeten ze profiteeren om studenten, scholastieken, novicen, postulanten en broeders door conferenties over hun missie voor het apostolaat in Afrika meer te interesseeren. We drukken de missionarissen op het hart bij die conferenties alsook in de gesprekken met de medebroeders discreet te zijn en nooit door onthullingen over bepaalde gebeurtenissen of toestanden bevreemding te wekken.

13. Bereidwillig zullen de missionarissen hun medewerking verleen voor actie of propaganda, als deze bij voorkomende gelegenheden van hen door P, Provinciaal zou gevraagd worden.

14. De gewone residentie voor de Broeders tijdens hun verblijf in het vaderland is Baarle-Nassau. In bijzondere gevallen zal hun door P. Provinciaal een andere residentie worden aangewezen, voornamelijk als zij door speciale bekwaamheden in een of ander huis der provincie bijzondere diensten kunnen bewijzen.

15. Gedurende hun verblijf in Baarle-Nassau of in andere huizen der provincie wordt aan do Broeders voldoende tijd gelaten zoewel om te rusten als om zich in bepaalde dingen te bekwamen. Nochtans zullen ze een gedeelte van den dag den arbeid met de andere broeders der communititeit deelen en zich zodoende verdienstelijk trachten te maken.

-----0000000000000000-----

**De redactie van Spinet
wenst U
een fijne zomer toe!
Tot ziens in september.**

Wij gaan er vanuit dat u de nieuwsbrieven wilt blijven ontvangen. Wilt u deze niet meer ontvangen, dan kunt u zich afmelden via: secretariaat-cssp@missie-geest.nl